

OSOBKA (2) *sb f*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w osoba oraz -ka).

sg N osobka (1). ◇ [A osobkę. ◇ L osobce.] ◇ du N (cum nm) osobce (1) RejPos 305.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVIII w.

Dem. od „osoba”; persolla Cn (2) :

1. [*Mała osoba: gdyż lię wżyscy y krolowie namožnieyzy [...] iednáko iáko y kmiećie rodzą. Tákże z niewiáfty iáko z źiemie [...] / tákże nágo y mizernie y żáłośnie w máluczkiey ofobce iáko ná piędzi z mátki wychodzą. SkarKaz 615b (Linde).]*

2. *Osoba o niskim statusie społecznym (1) : Pátrzayże chociay tho máluczkie dwie ofobce [Panna Maria i św. Elżbieta] były/ iedná pokorniuchna dzyeweczká/ á druga profta á íwięta bábeczká [...]. Słuchayże tu/ [...] co lię około nich dzyało/ co lię pothym około nich zyáwiło RejPos 305.*

3. *O człowieku dojrzałym; iron. (1) : Więć tą liśią poštáwą młodego dźiedzicá/ Xiążę y Groffá zniřczą/ y Woiewodźicá/ Pochlebcy nieřzláchetni. Ali moy ná blechu/ Nábáwi one łotry y chlebá y śmiechu. Bláda/ řzczura ofobká/ twarzyczká nágręźła/ Wřzytká v kredytorow máiętność wwięźła. KlonWor 57; [A ktoby nie rzekł, że tę godzien wiary, Będac już w leciech prawie doskonały, Bo się w łeb była siwizna rzuciła, Jego osóbkę tem starość uczciła. Otwin(?)Erot 68].*

IM